

UCHWAŁA NR XXXI/281/2012
RADY POWIATU W MYŚLIBORZU
z dnia 19 grudnia 2012 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora SPZOZ Szpital Powiatowy w Dębnie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1592 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz.1071 ze zm.)

Rada Powiatu w Myśliborzu uchwała co następuje:

§1. 1. Skargę Pani . na działalność Dyrektora SPZOZ Szpital Powiatowy w Dębnie uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§2 Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu w Myśliborzu do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia sprawy.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Alicja Prill

UZASADNIENIE

Zgodnie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz.1071 ze zm.) rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych należy do rady powiatu.

Dnia 23.10.2012r. do Rady Powiatu w Myśliborzu została przekazana skarga Pani Renaty Maga zawierająca zarzut dotyczący działalności Dyrektora SPZOZ Szpital Powiatowy w Dębnie *w sprawie zaniedbań i nienależytego wykonywania obowiązków w zakresie pobierania przez SPZOZ zawyżonych opłat za pobyt w ZOL.*

Rada Powiatu w Myśliborzu zbadała skargę, uznając przedstawione zarzuty za bezzasadne.

W toku postępowania wyjaśniającego okoliczności skargi stwierdzono, że odpłatność za pobyt w ZOL w Dębnie wyliczona została zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.), który mówi, że *świadczeniobiorca przebywający w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, pielęgnacyjno-opiekuńczym lub zakładzie rehabilitacji leczniczej, który udziela świadczeń całodobowych, ponosi koszty wyżywienia i zakwaterowania. Miesięczną opłatę ustala się w wysokości odpowiadającej 250% najniższej emerytury, w tym, że opłata nie może być wyższa niż kwota odpowiadająca 70% miesięcznego dochodu świadczeniobiorcy w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej.*

Ustalono, iż rozbieżności w naliczaniu kwot faktur do zapłaty wynikały ze sposobu naliczania, mnożąc osobodzień przez ilość dni w danym miesiącu (np. osobodzień w miesiącu lutym mnożony był przez 29 dni, a osobodzień w miesiącu marcu mnożony był przez 31 dni). Tym samym rozbieżności wyliczenia za poszczególne miesiące wynikają z uwagi na uwzględnienia przez skarżącą faktycznej ilości osobodni w poszczególnych miesiącach. Dodatkowo ustalono, że należności za pobyt do dnia 30.06.2012r. były naliczane przez ZOL, natomiast od lipca 2012r. należności były obliczane i przekazywane przez ZUS.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż dnia 27.08.2012r. skarżąca zwróciła się na piśmie z prośbą do szpitala o wyjaśnienie kosztów jakie ponosiła pacjentka, o której mowa w skardze, w związku z pobytem w Zakładzie Opiekuńczo-Leczniczym w Dębnie. Zakład w piśmie z dnia 31.08.2012r. poinformował, że decyzja zakładu w sprawie ustalenia kosztów pobytu w ZOL wystawiona została na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 25.03.2012r. ustalającej wysokość renty.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że nie było zaniedbań i nienależytego wykonywania obowiązków w zakresie pobierania zawyżonej należności za pobyt w ZOL przez Dyrektora SPZOZ Szpital Powiatowy w Dębnie.

W związku z powyższym uznaje się, iż zarzuty wobec działań Dyrektora SPZOZ Szpital Powiatowy w Dębnie zawarte w skardze Pani Renaty Maga są bezzasadne.

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.